

Reginbaldus literarum amore in monasteriū Hirsau scholam celeberrimam ingressus est. Ibi cum diligenter operam literis daret, breui obfelicem in dolem magnum sibi nomen comparuit, atq; sua eruditione & pietate etiam Ottoni magno Cesari notus fuit. Itaq; cum Amelricus presul Spirensis mortuus esset, Reginbaldus Ottonis intercessione anno 943. omnium cōsensu Episcopus electus fuit. Eam functionē Reginbaldus magna dexteritate peregit, atq; nihil quod boni pastoris esset erga oves intermisit. Itaq; Conradus Francioniae dux, qui Vuormatiæ habitabat, atq; nuper ab Ottone socero feudi nomine Spirēsem regionem acceperat, huic Episcopo eorum locorū decimas donauit, atq; multa alia privilegia concessit. Inter ea erat, quod Episcopus Nemeton posset monetam suo nomine cudere, atq; in eo principis iura obtinere. Cū hoc modo Reginbaldus suam Ecclesiam plurimū ditasset, tandem anno 15. gubernationis, die 13. Octob. obiit, & in sua Ecclesia sepultus fuit. Anon.
in Episc. Spīr.